

Lille dråpe – fritt fortalt etter verdensfortelling av Sarah Camille

Forteller:

Kan du høre den lyden?

Blader og kvister tørket under den sterke sola. Lamaene lå helt stille, i skyggen av trærne, mot den varme jorda.

Stemme 1:

Åh, jeg føler meg helt slapp.

Stemme 2:

Jeg holder på å smelte.

Forteller:

De lukket øynene og drømte seg bort: Grønne, fargerike, frodige dager. Men da de åpnet dem igjen, så var det like varmt og tørt.

Tidlig en morgen kom et lyn på himmelen.

Der lynet traff kom en liten flamme.

Flammen spredte seg og ble til en stor brann.

Lamaene tok til å løpe fra brannen i full fart.

Da de var kommet et stykke, stoppet de for å se seg tilbake.

De så hjemmet sitt forsvinne i store flammer.

Men langt der borte, liksom rett over den grå røyken, så kunne de se en bitteliten rød prikk.

Prikken beveget seg, fram og tilbake, fram og tilbake.

Fra et vann, til brannen, og tilbake til vannet.

Da de kikket enda nærmere, så kunne de se at det var en bitteliten kolibri med rødt nebb.

Kolibrien hentet vandrdråper, slapp dem ned over brannen og fløy tilbake for å hente mer.

Da begynte alle lamaene å le.

Stemme 1 + 2 + 3:

Ha ha ha.
Noe så teit!

Stemme 3:

De bittesmå dråpene.

Stemme 2:

Den lille fuglen.

Stemme 1:

Hva er det den driver med?

Stemme 3:

Åh det er det teiteste jeg har sett.

Stemme 1:

Den lille fuglen.

Stemme 2:

Hva er det den driver med.

Stemme 1 + 2 + 3:

Hey, du lille kolibri!!!

Stemme 3:

Hva tror du at du kan gjøre med de små dråpene dine mot den store brannen?

Forteller:

Uten å la seg forstyrre svarte kolibrien.

Kolibri stemme:

Jeg gjør det jeg kan.

Forteller:

De så på hverandre med store øyne.
Den ene snudde ryggen og begynte å løpe av gårde.
En annen fulgte etter, og en til.

Til slutt var alle på vei mot vannet i en lang rekke, for å gjøre som den lille kolibrien.